

Motion till riksdagen

1988/89: Fö429

av Maja Bäckström (s)

Den ekonomiska ersättningen till förbandsläkare

Det torde finnas anledning att se över de ekonomiska reglerna för förbandsläkare samt tidsåtgången för tjänstgöringen.

Bakgrund

Som exempel kan nämnas en förbandsläkare anställd vid ett förband med 6–8 veckotimmar för administrativ tjänst m. m. För detta utgick *fast lön*. För läkarvård åt anställd, såväl militär som civil personal, som ville konsultera förbandsläkaren, utgick ersättning enligt sjukförsäkringslagen – riksförsäkringsverket och förbandet.

För läkarvård åt värnpliktig fanns särskild taxa för varje besök. Detta debiterades förbandet månadsvis.

Nuvarande förhållanden

För några år sedan omorganiserades förbandssjukvården. Läkarna skulle vara civila med anställning visst antal veckotimmar. De läkare som tillhörde Medicinalkåren kunde få behålla sin militära status.

Läkarna skulle bli heltidsanställda eller näst intill för att bättre kunna utnyttjas militärt. I lönen ingick dels administrativa tjänster, dels sjukvård åt värnpliktig personal.

Tidigare hälsokontroller av anställd personal har sista året alltmer övertagits av Statshälsan. Ersättningen till denna utgår på vanligt sätt från förbandet beroende på antalet anställda. Detta medför en minskning av förbandsläkarens arbete. Kvar blev endast speciella läkarundersökningar beträffande viss tjänstbarhet.

Förbandsläkaren har möjligheten att själv dela upp sin fastställda tjänstgöringstid. Exempelvis 36 veckotimmar – 2 veckodagar hela dagen, sedan endast förmiddagar. Utöver detta driver läkaren ofta privat mottagning på orten.

Den anställda, militära och civila personalen har fritt läkarval, men kan söka förbandsläkaren enligt bestämmelser om fri läkarvård. Förbandsläkaren är ansluten till försäkringskassan.

Varje tjänstgöringsdag finns mottagningstid för anställd personal på förbandsläkarmottagningen å förbandet. Detta under den fastställda veckotimmarstiden. På denna mottagning utfärdas enligt sjukförsäkringslagen s. k. läkarvårdsräkning å dels det belopp som skall utgå från riksför-

säkringsverket enligt speciell fastställd taxa beroende på åtgärdens art, dels den s. k. patientavgiften — f. n. 60 kr/patient — som månadsvis betalas av förbundet efter av läkaren upprättad räkning som översändes till förbundets kassaavdelning.

Företagsläkaren får således:

Från förbundet:

1. Fastställd lön
2. Patientarvode enligt sjukförsäkringslagen (60 kr/patient)

Från försäkringskassan — riksförsäkringsverket:

Arvode av olika storlek beroende på åtgärd enligt försäkringskassetaxan.

Således erhåller läkaren för åtgärder under tjänstgöringstiden ersättning av staten från både förbundet och försäkringskassan — riksförsäkringsverket.

Man kan ifrågasätta om ersättningssystemet till läkare vid våra förband motsvarar arbetsinsatsen.

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ersättningssystemet till förbandsläkare.

Stockholm den 24 januari 1989

Maja Bäckström (s)

Mot. 1988/89

Fö429